

пишъ, на шеста — тиганъ, на седма — цедилка и пр ; Най послъ на една трѣбва да се напише — готвачка. Всички тѣзи книжки се сгъватъ и се турятъ въ една шапка, и слѣдъ като се разбъркатъ, всѣкой играчъ си взима по една книжка, да видятъ кому какво ще се падне да стане. Този отъ играчитѣ, на когото се е паднало да бѣде готвачка, исправя се въ срѣдата. а другитѣ пасѣдватъ наоколо. Готвачката отива при първия по редъ и го пита :

— Що ти е на носа?

Поштанний трѣбва неспрѣменно да отговори съ името на готварската потрѣба, която е била написана на изтеглената му книжка, напримеръ „паница“

— А що ти е на бърнитѣ?

— Паница.

— А на що седишъ?

— На паница.

— А гдѣ спишъ?

— Подъ паница.

— А гдѣ бѣше вчера?

— Въ паница.

— А какъ се нарича съседа ти?

— Паница.

и пр. и пр.

Паница трѣбва да отговори съ „паница,“ както и каквото и да ѝ пита готвачката. Който отъ заштанитѣ се засмѣе, наказва се да бѣде на края на играта статуя, или огледало, или пакъ лия, или както поискатъ играчитѣ; ако ли пъкъ се сбърка кога отговори — наказанието е двойно. Слѣдъ това готвачката пита другия по реда :

— Ти какъвъ си?

— Вилушкѣ

— А кѣдѣ се амирашъ сега?

— Между вилушкитѣ.

— А какво най-много обичашъ?

— Вилушката?

Тѣй като различнитѣ такива въпроси и отговори произвеждатъ смѣхъ, то рѣдки отъ играчитѣ оставатъ ненаказани, затова трѣбва много търпение и въздържане да се не засмѣете, когато ви питатъ напริมѣръ :

— На що седите?

— На тиганъ.

— Отъ що ядете?

— Отъ тиганъ.

— На що ситѣ?

— На тиганъ.

Затова „Готварницата“ е много весела игра и продължително врѣме занимава младежи отъ венчикитѣ възрасти.

